राभात इत्या इः। (मबव्यापारयोधीत्ररिखनुसारिणः) तरा वं भवतीत्यत द्वपादिपराष्ट्रियावकतेज:-संयोगाविक्तिनिक्ता पवेरर्थः, तिन्निविष्टे च निक्ती तेजः संयोगे ताल बसाधेयत्वे नान्य यः परमाण् पचती-स्वि प्रयुक्ततएर खतएर 'स्वतन्त्राः पर्भाषरः पच्यनो' रति किरवा खामाचार्याः । चोदनं पचतीलादौ त तर् जादावीदनादिपदस बच्चा तल कियायामनि-तमतुकूबलं दितीयार्थ दर्वाप कश्चित्। हणं किनत्ती-त्याद् । बारमा करं योगविरोधिविभागाविक विकास किहे-र्घ सिविष्टे च मं योगे विभागे वा स्वावयवष्टित्त-सम्बन्धेन तथादेरन्वयं । प्रमेण विष्णुं यजतद्रस्व मीलाक्षक्रममन्त्रकद्रव्यत्यागीयजेरचीः, मीतौ विच्छोराधि-यल न द्रव्ये च प्रष्पादेरभेदेनान्वयक्त न विष्णु निष्ठप्रीति-हेत्यीमन्त्रकरणकः प्रवाभिष्ठद्रव्यवागस्तद्वान् दव्याकारस्त्रव बोधः खलध्वं सजनके कापय वसदास त्रागसैकदेशे ख-लएव वा प्रव्यादेराधेयले न तलालयकोन ह्रव्ये व विष्ण यकतरत्यादी द्रव्यस द्रव्याभिन्नवेन बाद्धा धन्ते ऽपि न चतिः। पितरमाराधयति खपास्ते पूजयतीत्रादौ गौर-वप्रयुक्तपीत्रविष्क्रस्तिया धालर्यस्ति स्विगिरेद-प्रीत्रीः क्रमेख विषवलाधेवलाभ्यां पिलाहेरन्वस्तेन पिल्लो चरनौक्रमयुक्ता वा पिल्लिक मीति हेत् कि बा तदा-नितेत्रवं तल बुद्धः । गौरवं प्रमराराध्यत्वावगाची ज्ञान-प्रभेदीयेयं भक्तिरिख्याते। पितादिसेवायाच मन्त्रकः र्वकताभावाच तत्र पितरं यजतद्रत्वादिकः प्रयोगः । बर्मालामसपारके इत्वादी तु गौरकप्रयुक्त कियामाने वात्रवाचा नातः परमेषितः प्रीतिविर हादयोग्यला-पत्तः। प्रतं ज्कोतीलादौ वक्तप्रादिकरणकपतनाव-क्तिसम्बन्धकरणकिया अधातीर्थः, प्रोक्ते च पतने वत्याधिवत्वे नान्यवस्ते नाग्न्याधिकर्षकस्य वतवस्तिपतन-खातुकु सम्मकरणक कियावानि खेरं तत्र बोधस्ताह गी च किया सहतस्य कराहेः प्रसार्णन्यजीकरणाद्रिव । न्त्रतएव इतादेः परित्यागिलविर हाडलिगादेने यह ता किन्त होतलमेन । बच्ची ल्होतीत्यत सप्रयनदार्थीन भात्वर्थनिविष्टे पतनेऽन्ते ति विद्ववित्वविधिष्ट्यतने तह तितिङ प्रयान्यये निराकाङ्कतापत्तेः परन्त तदवच्छिन-क्रियायामेव । प्रतिमादी अवलींदस्त्रपनं मन्त्रकरणकर्माप नाम्नाधिकरणकं वच्ची एतस्य प्रचीपमात्ममनाधिकरण-कतत्वतनातुकु वनि न नन्त्र करणकार कादुभयं न शोमः।

प्राजापसेऽपि इोमे मानस्एव मन्त्रः कर्णम् । यहा विक्र-बं योगाविक तपतना तुत्रु सम्बद्धायकियेव जहीत्य ध-कीन घतं जुड़ीतीत्यत् विष्क्रवंदीगजनकं बदु चतस्य पतनं तद्तुमूबमन्यकरणकिताविषेषवानित्याकारकीवीधः। न चैतं स्थात्वेयतावक्केदकीमृतसंयोगात्मकप्रवचावित्वे न वक्र्यादेसदर्धनस्तिया विक्रं जुहोतीत्यादिकप्रयोगाः पतिः वाजाबात्वर्वतावक्रदेवीभृतस्त प्रवसान्वयिनः कमलादं त्यथा गगने बोद्रसत् सिपती लादी गगना-देवत्चेपचादिकमतायाद्धारतापत्तेः जह्वसंयोगमधक-क्रियावच्छिद्मव्यायारस्वै वोत्तेपणतात्। नचीत् चेषणता-दिवं जातिरेव तल धालघेतावच्छे द्वस्, प्रवेशनला-दिना सङ्करेष तस जातिलाथीगात् सोट्टारेसलर्मला-मसङ्गाञ्च । कातएर परम्परवा दुङादार्घतावकोदकीभृतविहः चरवशाबित्वेन पयःप्रस्तेस्त्त्वर्भत्वसम्बर्धेम् "बक्चि-तश्र" दति स्त्रांनरस प्रणवनमपि पाणिनेः सङ्कते। धनं प्रतिग्द्रहातीत्वत पुग्याधेकदानजन्यस्त्वस जनकः सीकारः प्रतियहद्ति फालीभूतस्तव नवा धनस् करे लं, विक्रयादेदीनविशेषले अपि न तस्य प्रस्टाननकत्मका क्रम्स क्रीकारोन प्रतियहः । यामं क्रीचातीत्वत मृख्यदान-जम्बलय जनकः स्रीकारः, सलजनकं मृत्यदानमेव दा क्रयसत्पत्रे च खत्वे यामशाधेयत्वेनाच्यस्तेन पामनिष्य मृख्यदाननन्यस्तव्यात्रम्बसीकारवान्,याम-निङं यत्वत्वं तद्तुकूचमू ख्यदाता नेति तल बोधः । यामं विक्रीचातीत्वत्र मृत्यपङ्चजन्यस् परस्ततस् जनकमृत्य-यह खमेर वा विक्रवसेन पामनिष्य मृख्यप इषण न्यार-खतसातुक्वीयोपामस लागस दान् यामानन यत् परसत्वं तद्तुन्छम्रायण्यानिति वा तत् बोधः। मूल्यस्य प्रवादावादिकंमेर राजनिर्दिष्टं नत द्रव्यमात तेन तिलादीन् दत्तः नाषाद्योगां विनिमये विमालां तिल-विक्रयादिदीवस्थानवकाय रख् क्रमेव । नरकं पततीत्य ल भोगाविक्य मं पातित्यमेव पतेर्थ कीन नरकभोगानुक्लपा-तिस्ववानिस्वाकारकस्त्रत्न बोधः। नरकपतित इति द्वितीया-तत्प्रवीदाचरवाप हत्तिकारस्, एतद्भिप्रायक्रमेव पतनिकयायास्त्रवास्त्र त नरके पततोत्याद्रिव युक्तः प्रयोगः। समें नक्ततीलादी सर्गाद्यस्थिन प्रकृते नरकपदः खापि तहे यपरत्वात्। धनं वभते प्राप्नोतीत्वादौ सत्वा-विक्कितीव्यापारीधालयः, तिविविष्टे च सार्वे धनाईराधेयः लेनान्वः। नतु यननधात्वर्धिवयेष्यतापश्चक्ति दर्धीयटि